

Sporta PASAULE

LATVIESU SPORTA UN FIZISKĀS KULTŪRAS APVIENĪBAS OFICIOZS

Nr. 139 (990)

12. jūnijā 1944. gada

Maksā 10 feneti

Iznāk pirmajen pēcpusdienu

Aizbildīgais redaktors: Adolfs Plūms
Redakcijas kolēģi: Arnolds Smits,
Alfrēds Vīndels un Jānis Zariņš.
Redakcija: Rīga, Gestrūdes ielā 6.
Darba laiks 10—14, sestd. 10—12.
Pirmsd. red. slēgtā. Tālr. 96208, svētd.
vak un pirmsd. 28018 un 34998.
Kontor: Pils ielā 9-8. Darba laiks
10—14, sestd. 10—12. Tālr. 32384.
Pasta tek. rēķ. Nr. 1175.

Nr. 139 (990)

Apsveikums Rīgas futbolistiem pirms Kōnigsbergas—Rīgas 3. pilsētu sacīkstes
(O. Sprūdes uzr.)

Kōnigsbergieku teicamais vārtssargs Vanders cīņā ar rīdzinieku centra uzbrucēju
Eduards Freimans (O. Sprūdes uzr.)

Vakar piedzīvojām lielu futbola dienu. Ar visiem kārtā laikā iespējamajiem satiksmes līdzekļiem un arī kājām, rīdzinieki traucās uz ASK laukumu. Sā parasti apzināja, ka beidzot atbraukusi ilgi gal-

dīlī Kōnigsbergas futbolisti, ja spēkotos 5. pilsētu sacīkstē ar Rīgas reprezentāciju. Ciešā lokā laukumu iestēdēja 12.000 skotēji. Pulkst. 16, kad pār Rīgu klājus smagi lieetus mākonī, kurus gan vēja lāmīgi atsvirdīja uz Vīzemes pusē, daudzo sporta draugu priekšā nostājas abu pilsētu iabākie futbolisti, un sacīkstes vadītās mūsu čakais deanesis Arvīds Putniņš

— mūsu čakais deanesis Arvīds Putniņš

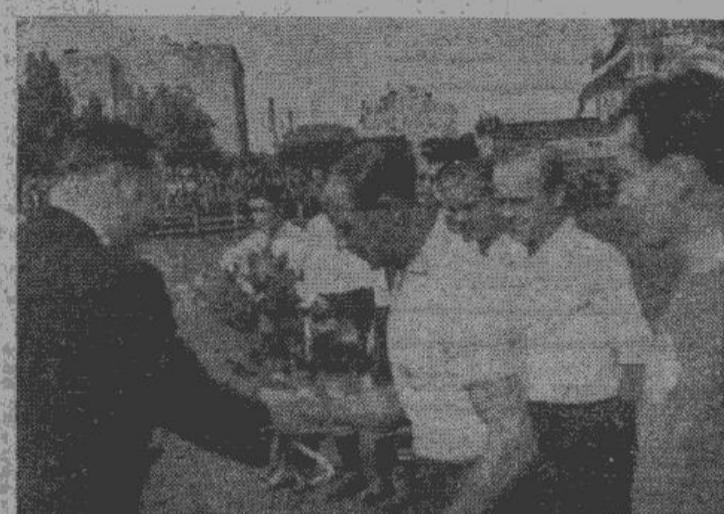
Kenigsberga uzvar Rigu futbolā

5-0

Mūsu vienība spēle zem sava parastā snieguma

(LDzB). Viņam assistēja Ilūjtiesnei Kārklinā (VEF) un Treliens (Vairogs). Viesus apsveica Latvijas sporta vadītājs Roberts Plūms un pasaideja tiem ziedus. Mūsu sporta dzīves vadītājs priecījās, ka kānigsbergieši nav raizējusies par tālo ceļu un sagādājuši skaistus mirkus latvijas sporta draugiem. Mīji vārdi un skaista rozu veite tika arī Rīgas futbolistiem. Ziedus saņēma mūsu vienības komandītais Alekands Vanags. Kānigsbergieru bija īterpus baltos kreklīs un melnās bikstēs. Rīdzinieku skatījām baltās, biksītēs un sarkanās kreklīs ar Rīgas ģerboni un krūtinā. Kānigsbergi reprezentēja: Vanders, Jānsens, Jesnovskis, Lēmanis, Burdenskis, Apels, Kuks, Bandovskis, Bernts, Neivokl un Emrichs. Pieņemtās spēlētāju virknējuma rāda, ka 3 vīri ir kodreizējie. Vācijas valsts vienības spēki: Apels internacionāls bijis 6 reizes, Bernts — 3 un Burdenskis 2 gadījumos. Pussangs Apels ir berlīnieks, tomēr mūsu sporta vadība neļedza viņam sātēt reprezentēt Kānigsbergas krāsas. Agrāk pastāvīgs Berlīnes izlases vienības dalībnieks bija arī Bernts, bet pēdējā laikā tas jau kļuvis Austrumiņu galvas pilsētas iemītnieks. Burdenskis savā laikā spēlēja Vācijas daudzākā meistarīvībā Solike 04. Mūsu vienībi bija futbola spēles tiesīs augsti kvalificējami lādīti. Rīdzinieku vienības komandītais skatījās sādīs: Briedis, Leonis Freimans, Vītups, Krupās, Areņa, Ligeris, Putniņš, Vanags, Eduards Freimans, Ozoliņš un Miezis. Rīgas reprezentācijai izsākēs savu futbolistus deva 5 biedrības — ASK RFK, VEF, Daugavietē un Vairogs.

Rīdzinieki 1. poslakā spēlēja pret sauli un vēju, kas gan nebija specīgs. Sacensību levdīja vairāki kānigsbergiešu uzbrukumi, un jau 4. minūte rīdzinieki zaudēja pirmos vārtus. Apmēram 11. minūtu atkalumā no Brieža humu sonāmā vienu cīņu uzbrucejās Bernts. Viņam priekšā vairs bija vienīgi Briedis un Vītups. Bernts vienīm tika galā ar pēdējo un tad pārspeči izdzīdīja arī Briedis. Viņš gan mēģināja doties Berntam pretim, bet stāvokli vairi nevarāja glābt. Vārtssargs pie mūsu zaudējuma nobija vajinojams. Ja zālumā notekta pārvārs teicās kānigsbergiešu pusē, tad vēlāk stāvoklis nedaudz mainījās, ne pa uzbrukumam veidoja arī mūsu cilvēki. Sekmēs gan vienmēr izpalīka. Vārtus neiegūja pat tad, kad taisnesīs pret kānigsbergiešiem diktēja 11 metru soda situāciju. Arena reldito būnu tvera vacu vienības

Latvijas sporta vadītājs Roberts Plūms apsveic mūsu viesus — Kānigsbergas futbolistus (O. Sprūdes uzr.)

Mūsu vārtssargs Briedis un aizsargs Leonis Freimans cīņā ar vienu no Kānigsbergas uzbrucējiem (O. Sprūdes uzr.)

vārtssargs Vanders. So darbu viņam nebija grūti paveikt, jo bumba ielidoja tieši skēpīt. Bet lepriezinotiem sāsnegumiem no rīdzinieku pusēs, ciomini 1. poslakā beidza ar sev labvēlīgu 1—0 rezultātu. Otra poslakā levdījumi pārgrūpēja bija Rīgas vienības uzbrukums. Sākot no labās malas spēlēja Purīns, Vanags, E. Freimans, Miezis un Ozoliņš. Ierindā vairs nebija Put-

nīš. Miezis par puskreiso uzbruceju gan sabīja tikai isti bridi un vēlāk atkal spēlēja kreisā malā. Kānigsbergas sastāvā Esers stājās uzbrukuma labā malā. Kuks (Beigas 3. lpp.)

Mūsu tautas sēru dienā

Latvju tautas vēsturē dzījām skumjām un baigām šaušālām allaž tiks pieminēts 1941. gada 14. jūnija. Mūsu Dieva svētītājā daintarzemītē lebbruksieši pekles kalpi toreiz latvju tautai atluza kupīu zaru, aizsievēzot to tālā un nezināmā svešumā. Ēsalons pakalj cīlonam ar izsūtāmājiem pārriņoja pāri robežām uz Sibīrijas taigām un tundrām, pretim postam un nāvei. Nekā tuvīka par aizvesto tautiešu likteni vēl neesam uzzinājuši, tādēj 14. jūnijā — visas tautas sēru dienā — katra latvietis klusumā piešķīras kādu tuvinieku vai milu draugu, cerībā uzskatīs to vēl dzīvu un vismaz domās līdz ar spīgtajām vasaras vēsmām nosūtīs sveikas un mierinājumu.

Lielus un sāpīgus robus mutulojošā ūprāta bangas liktenīgajās un smagajās jūnija dienās izplēsa arī mūsu sporta saimes rindās. Daudzu rekordistu, meistarū un sirsnigu kollēgu šodien vairs nav mūsu vidū. Neredzam vairs vīnus kustamies rāzīgajā sports druvā, nedzīrdam vairs viņu skanīgā balsīs, vienīgi atmiņās vēl varam jaust viņu tuvumu. Kur vini ir — mūsu sporta saimes diženie locekļi? To nezina neviens, tāpat kā neviens nezina arī to, vai viņi vēl dzīvi, vai arī jau beiguši savas šīs zemes gaitas kā padomju vergi. Losandželosas olimpisko spēļu varonis — aprīnnotais un pašaizliežīgais Jānis Dīmza, pasaules meistars čāšanā Kārlis Klava, ātrākais Baltijas zemju vīrs Jānis Kivitiss, klusais Zemgales arājdīels Verners Krasins... Ak, kas gan var vīnus visus vārdā saukt! Daudzi, daudzi sporta ļaudis — gan rūdīti meistari, gan spozi nākotnes talanti, gan arī piedzīvojuši darbinieki smok kautkur svešumā. Visus, visus viņus postīšanas kārē degošie «tautu atbrivotītāji» upurēja savam «dievam» — vi-

sas pasaules baigajam rēgam boļševismam, kas tagad, sitot atmaksas stundai, izmisuma krampjos un pēdējā nāves agonijā raustās pašu Izletājā asins jūrā. Driz, driz vien boļševisms pilnīgi noslīks tajā; tad taisnība atkal reiz uzsmaldīs, noraugoties barbaru bojā eja.

Laika plūdumā no bēdu dienas aiztečējusi jaunās, garī gadi, bet sporta dzīvē sistie robi vēl joprojām nav aizpildīti. Tie ir pārāk dzīji, sistītās brūces un vāris pārāk sāpīgas, lai tik ātri aizdzītu. Ja mūsu nelaimīgie tautieši vēl elpo, tad viena doma un viena cerība viņus spēcīna un dod jaunu spēkus pārvāret grūtības un paciest pazemojumus — dzīmtenē palikušie tautas brāji un māsas daris visu, lai pastēdzinātu atgriešanās brīdi. Mums šīs viņu cerības ir svētas. Neskaņām latvju vīri un jaunieji jau cīnās austrumu frontē, arvien jauni nāk vēl kātā un izstieptā rokas pēc ieročiem, lai reizi par vienā reizēm pierādītu, ka mums nav nekā koņēja ar padomju vergu paradizi. Lai sargātu Latviju no aziātu ordām, lai nolūdzinātu aizvestām tautīšiem atgriešanās ceļu uz dzīmteni, kur viņus sagaidis gādigas rokas, uzticīgas sirpis, uzvaras saule un atkalredzēšanās priekā starojošas sejas un spilgas bērnu acis. Tas ir vadmotīvs, kas mūsu karotājus vada cīņas; tā ir doma, kas tos spārno varonībai un ved pretīm mērķim — boļševisma iznīcināšanai. Un plaši pārstāvēta šo cīnītāju rindās ir sporta saime; daudzas atzinības zīmes liecīna par sportistu varoņgaitām lieļajām līdzīgām atlakstas cīņā. Lieļākā balva tomēr būs brīdis, kad viņi prieka asarām acīs varēs apskaut ilgi nerēdzētos un pagādām mums zudušos sporta draugus.

Zigurds Zaigums.

Regrupnudirektors Dr. Vialons, kas pats kādreiz bijis futbolists, par spēli izsakās:
Vispirši mums jāpriecejās, ka piekrētā kārtā gadā vispār bija lespējama noorganizēt bēdu tik īstāku sarīkojumu. Kānigsbergas pārīcīnītā stāla uzvarēja pārāk agri rezignēti spēlēt sākumā Rīgas vienību. Varbūt, ka mazliet vairāk laimes un liečīga cīņība būtu varējusi rezultātam uzlabot. Tā bija tik skaitīga spēle, ka arī zaudētāji var justies mierīnāt.

Kādreizējais Rīgas Uzņēmuma sportisti brīži, kas par varonību apbalvoti ar Obruzes krosta 2. zīm. un trieciņa normi (O. Sprūdes uzr.)

Mūsu bij. trieciņa vienības teicamais futbolists Alfrēds Plāde, kas kritis austrumos cīņā pret boļševismu (O. Sprūdes uzr.)

